

[Henry Christensen.]

sikkert klar over. Afgørende er, at der bliver balance mellem fordele og udgifter, og at den i øvrigt ikke slår en afbalanceret indkomstpøolitik i stykker. At orientering yderligere vil finde sted mellem parter, hvoraf regeringen er én, og som hver — som jeg nævnte før — har et ansvar i situationen, må være en selvfølge. Det er, for at indkomstpøolitik skal kunne lykkes, en vigtig forudsætning, at der inden for de realistisk set mulige rammer skabes fornøden tillid til, at ikke enkelte grupper bliver sorteper; men dels igennem regeringens bebudede oplæg og dels igennem den faktiske prisstabilisering, der har fundet sted, skulle der i denne henseende være bedre muligheder end måske længe.

Vi ønsker en sund økonomi i det danske samfund for at kunne sikre de bedst mulige nye fremskridt. Udviklingen har bevirket, at Danmark i stigende grad er blevet og vil blive et moderne industrisamfund, og at fremtidens vækst i stor udstrækning beror på vor evne til at indrette os i overensstemmelse hermed. Men samtidig med denne udvikling vil en betydelig dansk landbrugsproduktion og -eksport fortsat spille en stor rolle i den samlede økonomi og velstand. Derfor må denne målsætning også være udgangspunktet for vor landbrugspøolitik i en periode, hvor markedsudviklingen og strukturproblemerne rammer dette erhvervs udøvere trods en imponerende indsats så hårdt, som tilfældet er. Den kommende landbrugspøolitik må på den ene side tilsigte at skabe balance mellem produktion, forbrug på hjemmemarked og lønnende afsætning, hvor hensynet til fremtidsmuligheder også må tilgodeses, og på den anden side sikre landbrugets udøvere anstændige levevilkår som fortjent løn for en stor og dygtig arbejdsindsats.

I statsministerens to redegørelser var der mange store og mindre enkeltheder, som det ikke vil være muligt eller rimeligt at komme ind på her. Der er måske et par ting, som venstre savnede, og som jeg derfor gerne vil nævne.

For det første vil venstre gerne opfordre regeringen til snarest at fremsætte forslag, der modvirker den i mange tilfælde helt urimelige ejendomsbeskatning i en række udviklingsområder som følge af de meget

høje vurderinger, der her ofte ikke står i forhold til aktuelle indtjenings- eller salgsmuligheder.

For det andet vil vi opfordre regeringen til at overveje lovgivning, der kan sikre borgere mod at skulle yde tvangsmæssige bidrag til politiske partier som forudsætning for opretholdelse af beskæftigelse eller erhverv.

Med den sundere økonomi som baggrund vil det nye folketingsår stille os over for adskillige betydningsfulde reformer. De vil få deres selvstændige behandling; derfor skal jeg kun fremdrage et par enkelte forhold.

En af de store reformer er den ændrede administrative inddeling, også kaldet kommunalreformen. For venstre er det yderst tilfredsstillende, at statsministeren har kunnet bebude et materiale vedrørende den fremtidige byrde- og opgavefordeling fremlagt. Jeg forstår, at dette sker i erkendelse af den nøje sammenhæng, der også efter vor mening er imellem disse sider og selve den kommunale inddeling, og som bliver endnu mere presserende, når også forslag om en ny amtskommunal inddeling skal behandles. Vi tror, at den her bebudede redegørelse også vil have den største betydning for de indgående overvejelser, der nu foregår i en lang række af landets primærkommuner. Om et sådant materiale for længst havde foreligget, tror vi, det kunne have øvet stor gavn og fjernet adskillig ængstelse mange steder. Dette er ikke en kritik mod den nuværende regering, som energisk har taget fat på denne opgave, der vist derimod blev efterladt af den forrige regering i en temmelig jomfruelig tilstand.

Jeg har i sommer advaret imod, at vi i en rigtig erkendelse af behovet for en ny kommunestruktur gik videre, end der var givet klar og nødvendig begrundelse for. Det bør nemlig heller ikke i folketinget overses, at den folkelige aktivitet, vort hidtidige kommunestyre har udvist, har haft en betydning, ikke alene for det kommunale selvstyre, men for folkestyret i det hele taget. Den moderne eller mest tidssvarende løsning er ikke den, der blot tilsigter alt så stort som muligt, men derimod den, der bedst kombinerer hensynene til den moderne tids krav til den kommunale enhed og størrelse og til at sikre den bedst mulige for-